NICETAS REMESIANENSIS. ORIGENES
3. Viertel 12. Jh. Seite 163r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

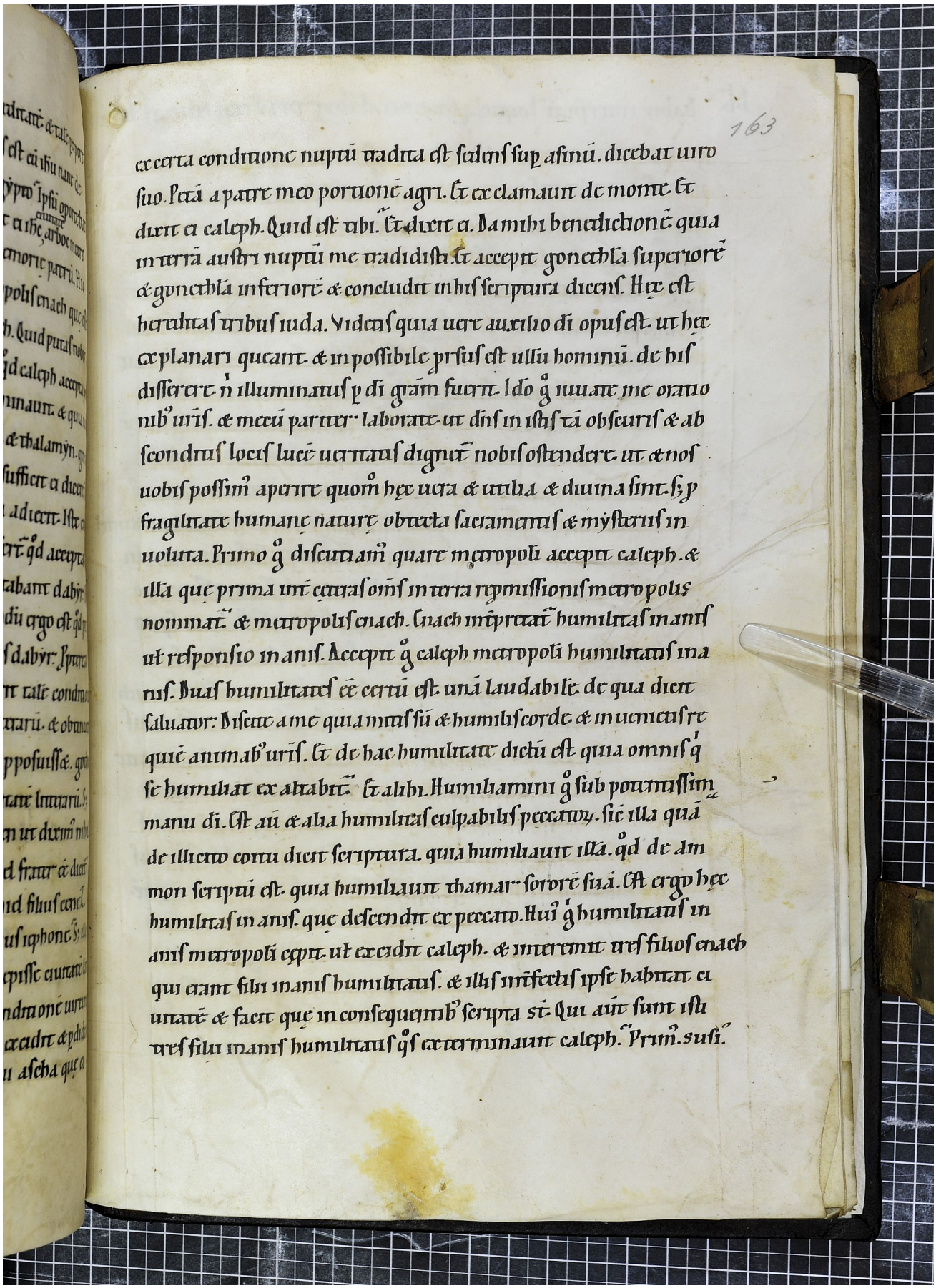

ex certa conditione nuptū tradita est sedens sup̄ asinū. dicebat uiro
suo. Petā a patre meo portionē agri. Et exclamauit de monte. Et
dixit ei caleph. Quid est tibi. Et dixit ei. Da mihi benedictionē quia
in terrā austri nuptū me tradidisti. Et accepit gonethla superiorē
& gonethla inferiorē & concludit in his scriptura dicens. Hęc est
hereditas tribus iuda. Videtis quia uere auxilio dī opus est. ut hęc
explanari queant. & impossibile p̄rsus est ullū hominū. de his
disserere. n̄ illuminatus p̄ dī grām fuerit. Ido q̄ iuuate me oratio
nib' uris. & mecū pariter laborate. ut dn̄s in istis tā obscuris & ab
sconditis locis lucē ueritatis dignet̄ nobis ostendere. ut & nos
uobis possim' aperire quom̄ hęc uera & utilia & diuina sint. s; p̄
fragilitate humanę naturę obtecta sacramentis & mysteriis in
uoluta. Primo q̄ discutiam' quare metropoli accepit caleph. &
illā quę prima int̄ cęteras om̄s in terra rep̄missionis metropolis
nominat̄. & metropolis enach. Enach int̄pretat̄ humilitas inanis
ut responsio inanis. Accepit q̄ caleph metropoli humilitatis ina
nis. Duas humilitates ēē certū est. unā laudabilē. de qua dicit
saluator: Discite a me quia mitis sū & humilis corde & inuenietis re
quiē animab' uris. Et de hac humilitate dictū est. quia omnis q̄
se humiliat exaltabit̄. Et alibi. Humiliamini q̄ sub potentissim
manu dī. Est aū & alia humilitas culpabilis peccatoꝝ. sic illa quā
de illicito coitu dicit scriptura. quia humiliauit illā. q̄d de am
mon scriptū est. quia humiliauit thamar sororē suā. Est ergo hęc
humilitas inanis. quę descendit ex peccato. Huī q̄ humilitatis in
anis metropoli cępit. ut excidit caleph. & interemit tres filios enach
qui erant filii inanis humilitatis. & illis int̄fectis ipse habitat ci
uitatē & facit quę in consequentib' scripta st̄. Qui aūt sunt isti
tres filii inanis humilitatis q̄s exterminauit caleph. Prim̄. susi.